

Magere jaren (1979-1988)

Aan het eind van de zeventiger jaren blijken ledenvergaderingen niet veel aantrekkingskracht meer te bezitten. Meestal, wanneer er weinig te 'verhapstukken' is, zitten de bestuurders naar lege stoelen te staren.

In de beruchte sneeuwwinter van 1979 komen slechts acht leden opdagen om te vergaderen. Daarom wordt besloten een en ander maar te verschuiven. Trainer Knolhoff klaagt in de Voltreffer in zijn rubriek 'Trainershoek' steen en been over de trainingsopkomst bij de selectie. De schaatsenrijders onder de eerste elftalspelers verkiezen het ijs boven het harde trainingsveld. Het tweede, derde en de A-junioren hebben de voetbalpijp-helemaal-aan-Maarten gegeven en draaien iedere avond op de ijsbaan hun rondjes aan de voet van de oude Juffertoren. Dat doen ze overigens niet onverdienstelijk, want een behoorlijk aantal van Knolhoffs discipelen verdedigt de eer van Onstwedde met succes op het ijs. De dorpenwedstrijden, beroemd in de zestiger

jaren, worden ook in 1979 voortgezet. Er blijkt niet veel veranderd te zijn. Evenals vroeger krijgen ook nu weer vele omliggende ijsverenigingen 'dik-aan-de-broek' als ze tegen de Onstwedders in de baan moeten. Het enige verschil is dat Willem ter Borg de rijders niet meer start. Zijn stereotiepe uitdrukking voor de start: 'As je kloar bint jongs', wordt niet meer gehoord. Albert Huitzing heeft zijn taak overgenomen.

Wubbe Beikes krijgt in de lange reeks van hardrijderijen maar één keer klopp. Dat gebeurt in de laatste wedstrijd tegen Stadskanaal-Noord. Dat team slaagt er als enige in om een puntdeling in de wacht te slepen. Daarvóór hebben teams uit Musselkanaal, Alteveer, Barnflair, Blijham, Wedde en Vlagwedde alle het loodje gelegd.

In de wedstrijd van 7 februari '79 komt Wubbe Veldhuis lelijk ten val doordat hij over een 'sloot' rijdt. Het water dat normaal gesproken onder de ijslaag staat, is door de aan-

Goede voetballers blijken ook vaak goede schaatsers. In de zestiger jaren is de schaatsploeg op noren en houtjes nagenoeg onverslaanbaar. Onder toezicht oog van 'coach' Jan Sterenburg zien we in Scheemda in 1963: Achter v.l.n.r.: Jan Bruggers, Albert Huitzing, Luken Bruggers, Geert Dijk, Jan Sterenburg, Hendrik Sterenburg,

Machienus Scheper, Geert Nieuwenhuis, Geert Lutjeboer, Bé Wilzing, Geert Oost, Willie Schenkel, Herman Arends, Jan (café) Heikens, Harm Volders (pikeur), Gerrit Bouwland, Willem ter Borg (starter) en Jan Sterenburg. Gekniel v.l.n.r.: Aike Fissering, Willem Nieuwenhuis, Engel Nieuwenhuis, Harm Beikes en Jacob Bleker.

houdende winter verdwenen. Daardoor zakt het ijs in de sloten die door de ijsbaan lopen. Die situatie is er de oorzaak van, dat er dat seizoen geen wedstrijden meer kunnen worden verreden.

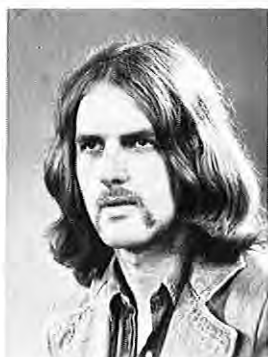
Het is in 1979 pas echt winter als op woensdag 14 februari een sneeuwstorm Groningen, Friesland en Drenthe afsnijdt van de rest van Nederland. Vele dorpen zijn geïsoleerd. Ondanks de kou, is de onderlinge verstandhouding in de dorpen hartverwarmend. Iedereen is weer enigszins afhankelijk van de ander. Het leven is weer ouderwets gezellig. Radio Noord bewijst in die dagen haar bestaansrecht.

Winterperiodes zijn altijd een probleem voor de redactie van een voetbalblad. Copy wordt steeds minder ingeleverd. Een enkeling weet dan nog met een leuk verhaaltje aan te komen. Zo iemand is in 1979 bijvoorbeeld Ties de Groot die, omdat er immers over voetbal geen zinnig woord te schrijven valt, verslag doet van zijn militaire dienstperiode. Volgens hem heeft het leger alleen zijn scheldwoordvocabulaire danig vergroot. Hij laat er in ieder geval geen twijfel over bestaan dat hij zijn plaats graag aan een ander zou hebben afgestaan.

Een bomvolle 'Brinkhof' luistert op 9 maart 1979 naar de verschillende sprekers die het storten van atoomafval in de Onstwedder zoutkoepel willen voorkomen. Na deze bijeenkomst ebt de belangstelling voor de afvalproblematiek weg. De atoomafvalbui lijkt langs Onstwedde heen te trekken.

Trouwens de bevolking heeft inmiddels heel iets anders om zich druk over te maken. Willem Waarsing meent dat Onstwedde na het feest rondom het 1100-jarig bestaan, aan iets geheel nieuws toe is. Hij komt met het idee om een oogstcorso tijdens de presentatie van 'Onstwedder Gaarv'n' door het dorp te laten rijden. Dat lijkt makkelijker gezegd dan gedaan. Toch laten de inwoners van het dorp zien, dat men niet voor niets bekend staat om de 'deurzetters-mentaliteit'. Een stoet van fraaie uitbeeldingen in oogstprodukten wordt in september 1979 door duizenden gade-geslagen. De wagen 'Door bestuiving heeft men oogst gekregen' van de straten Oldehof/Barkhoornweg krijgt de eerste prijs.

Johan Smith, één van die all-round Onstwedder Boys. Medeoprichter van VCO '72.

De volleybalvereniging VCO '72 beleeft eind zeventiger jaren een bloeiende periode. Twee heren- en een dames-team spelen in de Nevobo-compétitie.

Een groot scholierenkersttoernooi, waar de MTS en het Ubbo Emmius Lyceum uit Stadskanaal, de Onstwedder Mavo 't Spieck' en de Alteveerster huishoudschool 'Moraine' aan meedoen, is een hoogtepunt in de organisatie

---

IN - DE - PIKSJER

---

*Jan Wakker:
geb. 14-06-1955*

Al vele jaren middenvelder/verdediger in de lagere seniores-elftallen. Bekend om z'n zeer solide taakopvatting en z'n sfeervolle uitvoering. Is zonder twijfel 'smaakmaker' in een team. Laadt zich de hele zaterdagmorgen mentaal op, terwijl hij z'n ingewanden ontlaadt.

Begon pas met voetballen op 12-jarige leeftijd, omdat tijdens z'n lagere schoolperiode wandelen-met-de-school op zaterdag vreselijk in was. Maakte zijn mooiste seizoen mee in 1974, toen hij met de A-junioren kampioen werd. 'Die rondrit op Sterenborg z'n vrachtauto door 't dorp en 't feest daarna ... grandioos! Vergeet je nooit!'

Het 3e elftal was voor hem het hoogst haalbare, gemeten aan zijn kwaliteiten. Heeft dat nooit erg gevonden, want het mooie bij voetballen vindt hij, is dat je zo heerlijk tekeer kunt gaan, kunt kijken hoever je bij jezelf en bij anderen kunt gaan.

ONSTWEDDER BOYS ? Een erg gezellige vereniging, waarvoor ik graag elke week uit Scheemda kom.

VOETBAL ? De allerfijnste sport die er is.

MOOISTE VAN VOETBAL ? Dat ik na een wedstrijd volledig uitgeput ben.

BESTE SPELER UIT MIJN TIJD ? 'k Dacht dat dat wel duidelijk was: Boy Nijgh, hè!

---

van toernooien door VCO '72. Sportief gezien vormt de promotie van het eerste herenteam naar de districtsklasse in 1980 tot nog toe het grootste succes van de volleybalvereniging.

Met het voetballen gaat het de verkeerde kant op. Knolhoffs voorspelling, dat Onstwedder Boys in de toekomst tweede klas voetbal kan spelen is koffiedikkijken geweest. Vertrek uit de derde klasse lijkt definitief te worden, maar op het beslissende moment knokt het eerste zich in de laatste twee wedstrijden veilig. Aartsrivaal WVV uit Winschoten komt, door een 2-2 gelijkspel tegen de Groninger Knickerbockers juist een punt te kort om in de derde klas te blijven. Onstwedder Boys klopt in de laatste competitiewedstrijd Klazienaveen met 2-0. Een hele prestatie, omdat Bert Swarts, Jan Chris de Boer en Adri Beukema

verhinderd zijn. Maar met de kleine Geert Veldhuis als torjäger is de overwinning een feit. CVSB promoveert naar de tweede klasse.

Het ach-en-wee is niet van de lucht als in september '79 blijkt dat de dure luidsprekerboxen en 15 sloffen sigaretten onbetaald van eigenaar zijn verwisseld. Een behoorlijke financiële strop.

De schrijver van de satirische Voltreffertekeltjes zit daar niet mee en steekt de draak met kantinebaas Jan Fennema, die sinds de inbraak met een triest gezicht zijn klanten bedient. Op de eerstvolgende Rommelmarkt van de Supportersvereniging is, volgens 'Tekeltjes', het Boys-bestuur als eerste aanwezig.

Wellicht liggen daar hun stereo-boxen te koop...

De rubriek Tekeltjes in het voetbalblad heeft overigens steevast hoge leesdichtheidscijfers. Steeds worden door Roelf Eemsing en de redactie slachtoffers gevonden die in de maling worden genomen of op een verfijnde manier terecht worden gewezen. Geliefde slachtoffers zijn in het begin van de tachtiger jaren Roelf Hilgenga en Elze Hazelhoff. Elze haalt vaak de Tekkels wegens de duizelingwekkende decibels die hij produceert. Jan Wakker van Jan Wakker (van 't mesien' of 'Tehuis') is in het voetbalblad ook vaak de klos. Zijn zwak voor 'pankouk'n' is een publiek geheim. Volgens Tekkel heeft Jans vrouw voor hun huwelijk zwart op wit moeten beloven dat ze eens per week pannenkoeken voor Jan bakt ...!

Vanaf de opening in 1978 bestaat er met de bewoners van het gezinsvervangend tehuis 'De Woldstee' een hechte band. Eén van de trouwste supporters is Koop Hilgenga, die samen met politieagent Beukema alle wedstrijden van de Boys bekijkt. Hoogtepunt is de jaarlijkse wedstrijd tussen het eerste elftal en de Woldstee.

Bij de 'Voltreffer' vindt in 1979 een bijzondere mutatie plaats. Willy Bessembinders, belast met de verspreiding van het clubblad, krijgt een vrij dwingend 'contract' aangeboden door het Nederlandse leger. Het vertrouwen bij de redactie in dat te sluiten contract is gezien de tekening in het septembernummer niet bijster groot.

Het is voor een elftalleider altijd een hele puzzel om de spelers op een zodanige plaats neer te zetten, dat zowel het elftal als de speler zelf er baat bij hebben. Vooral bij de jeugd is dat een hele puzzel. Iedereen wil immers graag een doelpunt zetten, dus iedereen wil in de voorhoede. Een doelpunt geeft toch status; dat hebben de fanatiekste spelers al heel gauw in de gaten. Bij de E-tjes schrijft Abel Muntinga daarover: 'Ik sta altijd rechts-bek, dat vind ik niet zo leuk, omdat ik dan niet heel ver naar voren kan, want ik wil ook wel eens een doelpunt zetten ...'

In het Olympisch jaar 1980 (Moskou), het jaar van de troonswisseling, zijn er nationaal gezien vele sportieve hoogtepunten. Joop Zoetemelk wordt winnaar van de Tour de France, Hennie Kuiper eindigt als tweede; Hilbert van der Duim wordt in Heerenveen wereldkampioen schaatsen, Eric Heiden, de latere vijfvoudige Olympisch kampioen van Lake Placid, bezet de tweede plaats; Gerard Nijboer wint zilver op de Olympische marathon; Annie Borcink wint in Lake Placid goud op de 1500 meter; Feyenoord wint de bekerfinale van Ajax met 3-1.

Daarentegen is 1980 voor Onstwedder Boys een rampjaar. Zowel het eerste als het tweede elftal degraderen. De prestaties van de overige teams zijn ook niet om over naar huis te schrijven. Henk Knolhoff vertrekt wegens drukke werkzaamheden. Geert Koers uit Scheemda moet proberen de selectie nieuwe impulsen te geven. In zijn eerste kennismaking met de 'Voltreffer' zegt Koers, dat je 'niet zomaar weer uit de vierde klasse stapt.' Hij bedoelt daarmee, dat een stap naar boven erg moeilijk is. Koers kan dan niet weten, dat ruim vier jaar later wel een stap wordt gezet, maar niet naar boven doch naar de afdeling Groningen!

Over de degradatie naar de vierde klas KNVB wordt in 1980 niet lang getreurd. Iedereen had de bui al lang zien aankomen. Om het leed nog wat sneller te doen vergeten, stapt een deel van het eerste elftal, aangevuld met jongens uit andere teams, in de bus van chauffeur Albert Fennema om samen met o.a. Knolhoff en voorzitter Bosschers een trip naar het Engelse Atherthornton te maken. Vijftienhonderd kilometers worden afgelegd. De reis is vermoeiend; het toernooi dat daar wordt gespeeld brengt de Onstwedders geen sportief succes, maar al met al is de reis toch de moeite waard geweest.

De jeugd blijft dichterbij huis en speelt met verschillende elftallen een toernooi in Staphorst.

De jeugdcommissie (mei 1988).

Achter v.l.n.r.: Watte Linstra (voorzitter) en Roelf Hilgenga. Voor v.l.n.r.: Hennie Waalkens (penningmeester), Lamko Evers en Bert Hartsuiker (secretaris).

De accommodatie van de verschillende sportverenigingen is in Onstwedde in 1980 bepaald nog niet volmaakt. De tennisvereniging wil graag van haar asfaltbaan af, de korfbalers hunkeren naar een frisse douche na een wedstrijd en het zwembad kan best een speelattribuut voor de jeugd, een glijbaantje, gebruiken. Maar de gemeente Stadskanaal

heeft geen geld meer. Dat is volgens de hoofdredacteur van de 'Vultreffer', Jan Geert Sterenborg, geen reden om al de wensen daarom af te wijzen. In de Tekkeltjes vraagt hij de gemeente om een en ander in Onstwedde snel te realiseren. Bij gebrek aan geld wordt de gemeente geadviseerd het geld-verslindende Geert Teis Centrum te verkopen aan een particulier ... Privatisering, hè! Zoiets is vanzelfsprekend voer voor de regionale pers. Het bestuur van Onstwedder Boys fronst haar wenkbrauwen onder het motto 'Moet dat nou?', want men wil het liefst geen heibel met de gemeente. Sieb Kiestra van de korfbalvereniging OKC begrijpt echter goed, dat je geen afwachtende houding moet aannemen. Door steeds maar weer op de stoep te staan van het Kanaalster gemeentehuis, krijgt de korfbalvereniging een fijne accommodatie.

Voetballend brengt Onstwedder Boys er onder de nieuwe trainer Geert Koers nog niet veel van terecht. Vele punten worden onnodig weggegeven. Het produceren van treffers blijkt steeds een groot probleem te zijn. Met pijn en moeite wordt in het eerste jaar na de degradatie uit de derde klas voorkomen, dat Geert Knigge en zijn teamgenoten regelrecht naar de afdeling gaan.

De jeugd doet het vergeleken met de senioren veel beter. Vooral D-1. Ze worden fluitend kampioen met maar liefst 154 doelpunten voor en maar 5 treffers tegen. Geen wonder dat de meeste spelers van dit team zeven seizoenen later bijna allemaal in het eerste of tweede team van Onstwedder Boys spelen.

De C-ers voetballen dan wel niet zo goed als D-1, maar ook zij hebben reden om trots te zijn. Bij hen staat André van der Laan een ogenblik in het middelpunt van de belangstelling. Als lid van de judoclub 'Mudansha' wordt André tweede bij de nationale jeugdkampioenschappen judo. Door deze prestatie mag hij ook meedoen aan de Europese jeugdkampioenschappen in Dalfts. Daar verovert André geen ereplaatsje, maar de regionale pers zet hem even flink in het zonnetje.

Een succesvolle periode in de Boys-historie wordt eigenlijk definitief afgesloten door het vertrek van Koos Poppen aan het eind van het seizoen '80-'81. Jarenlang is Koos, samen met Geert Knigge, de grote vedette bij Onstwedder Boys geweest. Beroemd zijn de fraaie vrije trappen die hij samen met Jan Bos herhaaldelijk tegen de touwen deed belanden. Zijn inzicht, techniek, rust en niet te vergeten zijn persoonlijkheid maakten hem tot een vrijwel onmisbare steunpil- laar in het elftal. In de jaren na zijn vertrek wordt pas goed duidelijk hoe groot de waarde van Koos Poppen voor 'Onstwedder Boys' is geweest. Een opvolger met zijn kwaliteiten heeft zich bij de Onstwedders, tot op de dag van vandaag, nog niet gemeld.

Behalve Koos Poppen moet ook Bé Bessembinders de voetbalclub gedag zeggen. Ook hij is een sterke verdediger geweest, die uitstekend opdrachten kon uitvoeren. De superlange passen, waarmee hij door de verdediging beende, zullen node gemist worden.

Riekus Streuding vindt het tijd om te stoppen als actief lid. Hij wordt, het zij hem gegund, rustend lid van de vereniging.

Een eindje over de grens praten lukt met een borrel op vaak nog redelijk. Heel anders wordt het als je dat nuchter en wel op een officiële bijeenkomst moet doen. Jaap de Wijk weet er over mee te praten, want hij is de pisang als de B-junioren een reis naar Lilienthal maken, in het kader van de

---

IN - DE - PIKSJER

---

*Rikus Streuding,
geb. 12-06-1936.*

Eén van de meest doorgewinterde Onstwedder voetballers. Bekend om zijn sublieme (trap)techniek en zuivere passes. Hard lopen lag hem niet, evenmin als koppen. Haakte hoge ballen liever met kromme tenen uit de lucht. Eén van de weinige keren dat hij wel een bal wilde koppen, brak hij ... z'n arm.

Speelde als jong talent in de Noordelijke Jeugdselectie. Werd door trainer Spieaard op 29-jarige leeftijd, samen met Gijs Lutjeboer, van (2e) stal gehaald om het slecht presterende 1e elftal te inspireren. Dat leidde rechtstreeks tot het eerste kampioenschap van de Boys (1967), met Rikus als topscorer.

Maakte 35 actieve jaren in de voetbalsport vol, waarvan 18 bij Onstw.Boys. Is van mening, dat actieve sportbeoefening voor mensen een 'must' is.

ONSTWEDER BOYS ? Mijn kluppie.

VOETBAL ? Een spel, waarbij de bal het werk doet en een speler slechts hoeft te plaats en vrij te lopen.

MOOISTE VAN VOETBAL ? Winnen! 't Liefst een wedstrijd waarin het lekker gelijkop ging.

BESTE SPELER UIT MIJN BOYS HERINNERING ? Kasper Blaauw uit Blijham.

---

partnerschaft. Als er in het raadhuis bedankt moet worden voor een aangeboden wandbord, zegt voorzitter Jan Boschers dat hij de Duitse taal niet machtig is. Leider Jetsko Huiting, altijd praatjes genoeg, laat het ook afweten, dus moet aanvoerder Jaap de Wijk een dankwoord in het Duits uitspreken. Dat lukt hem uitstekend. De bewering dat Nederlanders zo goed hun talen kennen heeft Jaap door zijn speech weer eens bevestigd.

Overigens hebben de B-junioren zich tijdens de hele reis volgens leider Bé Wind voortreffelijk gedragen.

Dat heeft Jan Huiges, aanvoerder-leider van de 'Bokjes', volgens de KNVB niet gedaan. Jan krijgt namelijk voor het eerst in zijn voetbalcarrière te maken met de strafcommissie. Wat is het geval? Jan heeft in de competitiewedstrijd tegen S.J.S. het wedstrijdformulier foutief ingevuld en

Het succesvolle D-1 team dat in 1980-1981 maar liefst 154 doelpunten scoort.

Achter v.l.n.r.: Wubbe Veldhuis (leider), Klaas R. Meijer, Hendrik Willem Nieuwenhuis, Jan Hendrik Drenth, Robijn de Vries,

Herman Mulder, Elze Hazelhoff (leider), Jan Oost (grensrechter).

Voor v.l.n.r.: Gert Scheper, Wubbe Roelfsema, Harrie Fennema, Jan Reints, Frank Huiges en Bert Bouwland.

alhoewel daardoor niemand benadeeld wordt, is de straf die op het 'vergriep' volgt erg overdreven. Jan mag een aantal jaren niet meer de aanvoerdersband dragen en, het meest belachelijke, hij wordt voor een half jaar geschorst. Tegen deze straf wordt door de vereniging geen actie ondernomen... Er vindt dus geen strafvermindering plaats.

Aan het einde van de competitie '81-'82 gaat de hele vereniging een dagje uit. Wubbo Uil van de Veenhofsweg in Alteveer is na zijn vertrek bij 'Onstwedder Boys' verhuisd naar Swifterbant. Via hem worden er contacten gelegd met zijn voetbalvereniging in Swifterbant. Dit resulteert in een reis naar de polder. Ondanks het mooie weer wordt er die dag af en toe stevig gebaald. Dat begint 's morgensvroeg al, als er vier autobussen bij 'De Boskamp' gereed staan. In een ervan kunnen eigenlijk maar 36 personen, terwijl er 50 in moeten. De volgende blunder speelt zich af in Veenhuizen waar een bus blijft staan waarvan de brandstof op is. Na een omslachtige route gaat het dan naar de polder waar eerst nog eens 15 kilometer wordt omgereden

voordat de bussen Swifterbant binnenrijden. Wanneer iedereen is uitgestapt, ergert Jan van Noort, voorzitter van de Boys, zich met zijn medebestuurders als blijkt dat de Onstwedders niet officieel onthaald worden.

Toch is er die dag een programma opgezet waaraan ieder veel plezier beleeft. Want behalve voetballen is er ook gelegenheid opgravingen te bekijken in een scheepvaartmuseum en komen vele Onstwedders die dag voor het eerst in Urk.

De voetbalwedstrijd tussen de eerste elftallen van beide verenigingen verloopt onbevredigend. Van een vriendschappelijke sfeer is niets te merken. Met een wat nare smaak in de mond, waar dus niet de verorberde haringen in Urk debet aan zijn, gaat het weer richting Onstwedde. Wat niemand voor mogelijk houdt, gebeurt weer. Opnieuw pech onderweg met een van de bussen. Opmerkingen als: 'we reizen in een wrak van busonderneming Prak' zijn niet van de lucht.

De spotternijen bereiken een climax als blijkt dat brandstofgebrek weer de oorzaak van het oponthoud is...

De prestaties van het eerste elftal worden in de tachtiger jaren steeds zorgelijker. Nog even is er een opleving in 1983 als aan het eind van de competitie een derde plaats het resultaat is. Voor voorzitter Jan van Noort reden om in de 'Voltreffer' nog even na te kaarten middels een doorlichting van het eerste team. Hij constateert dat:

- Luuk Bakker één van zijn beste seizoenen heeft gespeeld.
- Voor Harry Tunteler is er diep respect vanwege het heen en weer reizen bij trainingen en wedstrijden. Een perfecte timing voor de bal is Harry op het lijf geschreven.
- Adrie Beukema krijgt de kwalificatie 'meer dan goed'.
- Ontzag heeft Van Noort voor Aike Meendering die volgens hem 'een rots in de branding' is.
- Een voorbeeld voor de jeugd is Geert Knigge die nog graag een kampioenschap zou willen meemaken.
- Bewondering is er verder voor Piet den Boef, die voor een wedstrijd altijd de kriebels krijgt.
- Nieuwkomer Hennie Hemme valt naar Van Noorts mening een beetje tegen. De verwachtingen waren aan het begin van het seizoen wellicht wat te hoog gespannen, omdat Hennie bij SC Angelslo tweede klas-voetbal speelde.
- Harmannus Horlings wordt een eenjaarsvliinder genoemd. Hij speelt het komende seizoen weer voor Noordster. Van Noort vindt hem een bruikbare spits met een ijzersterke linkervoet.
- Bij Klaas Veldhuis is het afgelopen seizoen de sprankelende speelsheid gemist. Klaas krijgt het advies: 'Moed houden!'
- Topscoorer Rudie Tipker moet niet te gauw het hoofd laten hangen bij een mislukte actie.
- Ook de invallers Sirtje Rijks, Beko Kruijer, Harry Prins en Lamko Evers krijgen een waarderingsoordeel. De laatste krijgt het advies: 'Toon karakter' mee.
- Tenslotte krijgt trainer Koers nog een pluim van de voorzitter, die al met al als toeschouwer zeer content is met het vertoonde spel.

Een andere opleving binnen de vereniging is de opening van de nieuwe bestuurskamer en de vergrote keuken. Daarmee is voorlopig een einde gekomen aan de uitbreiding van de accommodatie.

Na het seizoen '82-'83 gaat het bergafwaarts met het vlaggeschip van de vereniging. Trainer Geert Koers vertrekt naar het Scheemder CVSB. Jan Smid, een Winschoter trainer, mag proberen de sportieve zaak te redden. Dat lukt hem niet. Smid krijgt niet voldoende vat op de dan weinig gemotiveerde Onstwedder voetballers. Een vroegtijdig afbreken van zijn contract is na anderhalf jaar het gevolg. Het gonst in die tijd binnen de vereniging. In de 'Voltreffer' spuit Jan Geert Sterenborg een behoorlijke hoeveelheid kritiek, die eigenlijk bedoeld is voor iedereen die wat met de vereniging te maken heeft. Vanzelfsprekend wordt hem dat niet in dank afgenomen. Op de daaropvolgende ledenvergadering wordt hem dat door een van de bestuursleden vrij grof duidelijk gemaakt.

Toch verandert er het een en ander. De Boys gaan voor de derde keer verder met Henk Knolhoff, die als 'Jordaner weer naar de Jordaan terugkeert', zoals hij het zelf in een interview uitdrukt.

Ook veearts De Vries is inmiddels weer in het bestuur

IN - DE - PIKSJER

P.R. de Vries:
geb. 06-04-1935
te Terwispele

Enthousiast voorzitter van de Boys in de periodes 1970-'78 en 1986-heden. Wist in die jaren het vertrouwen, dat de leden hem als opvolger van (dokter) J. Boer schonken, meer dan waar te maken. Is als ondernemer in voetballand niet bang uitgevallen. (kantinebouw, dure trainers, uitbreiding kleedaccommodatie.) Kan door een eenmaal begonnen project dermate gebiologeerd zijn, dat alles moet wijken. Het verenigingsbelang blijft daarbij voorop staan. Schuwde derhalve – samen met z'n vrouw – ook een persoonlijke borgstelling niet, toen er bij de kantinebouw een begrotingstekort was.

Heeft als hoogtepunten het kampioenschap/promotie naar de 3e klas (1976) en de opening van de kantine (1973) ervaren.

Heeft als liefste wens dat de Boys blijven bestaan op plm. de huidige grootte; als 't kan met het 1e op KNVB-niveau. Op z'n tijd samen eens feestvieren of even uithuilen en daarna er met inzet en enthousiasme weer tegenaan.

ONSTWEDDER BOYS ? Club, waarmee ik ontzettend veel beleefd heb en die een enorm belangrijke plek in m'n leven inneemt. Misschien wel t^e ...

VOETBAL ? Gewoon de mooiste sport van al.

MOOISTE VAN VOETBAL ? Het emotioneel bezig zijn. Successen bereiken.

BESTE SPELER ? Weet ik niet, het *met elkaar* is wezenlijk!

---

teruggekeerd. Hij volgt Jan van Noort op die wegens ziekte het voorzitterschap moet opgeven. De Vries treft een heel andere vereniging aan als bij zijn vertrek in 1978. Financieel is de club niet meer die 'rijke' vereniging van weleer.

Er moet geld op tafel komen. Het is dan juist de tijd dat de sponsorlopen in de mode komen. Onstwedder Boys doet aan die mode-grill mee. De meeste Onstwedders hebben er geen idee van wat het uithoudingsvermogen van de jeugd is. Dat is ook af te lezen aan de grote opbrengst, maar liefst ruim f 13.000,=! Vele inwoners houden van het hele gedoe dan ook een fikse financiële kater over. Een belangrijke sponsor is de RABO-bank, die evenals

De shirtjes moeten voor iedere wedstrijd kant en klaar liggen. De vrouw van Jan Fennema, Annie, is dat wel toevertrouwd. Ook Jantje Lukens neemt een deel voor haar rekening.

bakkerij Muntinga, café Grevink, kabelwerken Kiel en verzekeringen Hids de club steunen middels geld of kledij. Daarnaast zorgen nagenoeg alle bedrijven uit Onstwedde en velen uit de omgeving voor de financiële armslag van het clubblad 'De Voltreffer'.

Ook in het bestuur is ondertussen een bekende persoonlijkheid verdwenen. Hendrik Aising stapt, na vele jaren als een zeer punctuele secretaris voor 'Onstwedder Boys' te hebben gewerkt, op. Een erelidmaatschap en een zilveren KNVB-speld vormen zijn terechte beloning.

De ereleden van Onstwedder Boys, v.l.n.r.: Joke Swarts, Sirtje Rijks en Henk Aising.

Werd er in 1980 gesproken over een sportief rampjaar, in 1986 is dat weer het geval. Het eerste elftal is terug bij af, door degradatie naar de afdeling. Dat is met name voor Geert Knigge een bijzonder sneue zaak. In plaats van nog

eens een kampioenschap te mogen smaken aan het eind van zijn carrière is degradatie bij het afscheid zijn deel. Ook het derde en vierde elftal zijn op de laatste plaats geëindigd.

De sportieve curve toont na 1986 weer een stijgende lijn. Trainer Knolhoff gaat zijn team drastisch verjongen. Met Wubbe Roelfsema, Bert Bouwland, Jan Reints, Klaas Meijer, Jacob Gerringa en Erik Beikes wil hij de weg naar succes weer inslaan. Wel is duidelijk dat een snelle terugkeer naar de KNVB-gelederen uitgesloten is. De selectie wordt in 1987 nog breder door de komst van Rob Klaassen en Knolhoffs zoon Gerard.

Voor Erik Beikes komt er in dat jaar een abrupt eind (?) aan zijn voetbalcarrière. In een oefenwedstrijd tegen Wedde breekt Erik, na een wilde charge van zijn tegenstander, al na drie minuten zijn been. Een wekenlang verblijf in het Stadskanaalster ziekenhuis en een maandenlange revalidatie vormen het trieste lot van een veelbelovende voorhoedespeler.

Aan het begin van het seizoen '87-'88 voorspelt trainer Knolhoff, in de regionale pers, het kampioenschap van zijn team. Weer blijkt dan dat, ondanks de vele gaven die hij ongetwijfeld bezit, Knolhoff, zij het op het nippertje, ook maar een broodetende profeet is. In een (zenuw)slopende nacompetitie met V.V.S. (Oostwold) en C.S.V.H. (Hoogkerk) gaat laatstgenoemde club uiteindelijk met de hoogste eer strijken. Het hernieuwde optreden in de K.N.V.B.-klasse wordt in de aanvullende promotie-nacompetitie door onze jongens veilig gesteld.

Het tweede elftal haalt, onder begeleiding van Grietinus Huls en Elze Hazelhoff, wel een kampioenschap binnen. Op het terrein van Westerwolde wordt op 30 april 1988 de promotie naar de reserve 1e klas behaald. Een zegetoer door Onstwedde en een feestje in de kantine zijn de bekroning van een voortreffelijk stabiel seizoen. Zo geven onze twee beste teams de club in het jubileumjaar een 'niet onaardig' cadeautje.

Ook de overige teams van Onstwedder Boys onderstrepen de opgaande lijn op het sportieve vlak. Na de magere jaren lijken de vette weer aan te breken. Of die komende vette jaren een evenhoog vetgehalte zullen hebben als de voorbije, valt wat de (Onstwedder) voetbalsport betreft nog te bezien. Er zijn de laatste tijd een aantal ontwikkelingen aan de gang die op vrij drastische verschuivingen

*Henk Nieuwenhuis moet zijn aandacht wel verdelen. Iedereen kijkt naar het eerste team. Maar als je zoon op het andere veld speelt moet je toch ook daar een oogje in het zeil houden?
Hiske Sterenborg (links) houdt blijkbaar meer van korfbal.*

wijzen. Zo telde Nederland in 1981 nog 1,1 miljoen voetballers, anno 1988 is dat aantal teruggelopen tot 700.000, dat wil zeggen in zeven jaar tijds een teruggang met zo'n 35%! In de gemeente Groningen bijvoorbeeld zullen in de komende jaren een tiental sportvelden (van de 76) verdwijnen. De oorzaken van deze ontwikkelingen zijn complex. Er zijn veel minder jongeren dan zo'n tien jaar geleden. Dat valt ook in het aantal jeugdleden van 'Onstwedder Boys' duidelijk af te lezen. Tegelijkertijd wordt de groep van 35-plussers steeds groter. Maar die voetballen over het algemeen niet zo lang meer; als ze tenminste op die leeftijd nog kunnen/willen voetballen. Ondertussen neemt de belangstelling voor andere sporten sterk toe. Te denken valt bijvoorbeeld aan de stormachtige groei van de ruitersport in Onstwedde en omgeving, vooral na de bouw van de prachtige manege van de Stichting 'Driesporen' aan de Wessinghuizerweg.

De tennisclub mag zich in onze visie verheugen op een rozegeur-en-mansschijn tijdperk, nu de beide nieuwe banen gereed zijn. En denkt u eens aan die snelle groei van de atletiek in ons land, waarbij speciaal de huidige hausse in de hele en halve marathon-lopen opvallend is. In de Boys-gelederen is Geert Knigge, een voetballer waaraan een elftal nog vele jaren plezier gehad zou kunnen hebben, voor deze verandering in de keuze voor een bepaalde sport het overduidelijke bewijs.

De KNVB speelt op bovenstaande ontwikkelingen bepaald onvoldoende in. Onze voetbalbond heeft misschien wel té lang op de rozen van volkssport nummer één gezeten. Toch zal van diezelfde KNVB actief meedenken, creatief bijstellen van het tot nog toe gevoerde beleid mogen worden verwacht.

De aankomende drukverschuivingen zullen o.i. ook 'Onstwedder Boys' niet onaangetast laten. We hoeven daarbij nog niet gelijk aan fusies of zo te denken, maar wel aan een goed gecoördineerd plaatselijk sportbeleid. Dat we in dit Jubileumboek niet alleen oog hebben gehad voor het voetbal in ons aloude dorp, maar tevens het wel en wee van

andere verenigingen hebben 'meegenomen' mag u zien als een hint in die richting. En als die hint nog niet duidelijk genoeg is, vertelt de één-jarige Nanne Huiges u verder wel hoe hij zijn sportieve toekomst ziet. Erfelijk is hij zwaar belast: grootvader, ex-keeper in O.V.V., bestuurslid van 'Onstwedder Boys', CGVO en de ijsvereniging 'Wisch'; grootmoeder: korfbalster; vader: keeper en oudste actieve lid bij 'Onstwedder Boys', volleybaltrainer/-speler bij VCO '72 en oudste actieve lid van de sportcommissie; moeder: gymnastiekleidster, gymnaste bij CGVO en oudvoetbalster bij de 'Onstwedder Girls'. **Maar voor het vervoer richting toekomst kiest Nanne een tas van 'Onstwedder Boys'!**

Voetbal kan een ontzettende moeilijke sport zijn, zoals Henk Drenth (vleugelspeler uit de begintijd van de Boys) klaaglijk nabeschouwt: 'Ik had altijd 22 man tegen mij: elf man van de tegenstander, de scheidsrechter en tien man van ons zelf ...' Zo ver hoeft en moet het met 'Onstwedder Boys' nooit komen, wat er ook gebeurt.

Wij denken dat dit Jubileumboek voldoende duidelijk heeft gemaakt op welke wijze de v.v. 'Onstwedder Boys' in het verleden roem heeft kunnen oogsten. Maar ook hoe diezelfde v.v. een periode van mis-oogsten weer te boven kan komen.

Jan van Noort heeft het geheim van onze Boys verwoord in een gedicht ter gelegenheid van Sint Nicolaas 1985 onder de titel 'Clubgeest'. Met een variatie op de laatste regels daarvan sluiten wij dit Boys-verhaal, in de wetenschap dat onze vereniging met die 'clubgeest' nog tot in lengte van jaren zal bloeien en nooit vergaan ...

Ik zeg tot u: 'Wel alle donder!
We zetten onze schouders er weer onder!
Die oude trouwe CLUBGEEST halen w'uit 't vat,
tot meer'dre glorie van de Boys: SIC VIVAT!!

Voor het vervoer richting sportieve toekomst kiest Nanne Huiges een tas van 'Onstwedder Boys'.